

Inflatie van autismediagnose?

REDACTIE

Net op het moment dat de heisa over de diagnose van VolkertVDG - de moordenaar van Pim Fortuyn - gewist dreigt te worden uit het collectief geheugen, is er een nieuwe mediahype ontstaan over de jongeman die 32 mensen vermoordde op de campus van Virginia Tech. Was de Zuid-Koreaanse student Cho Seung-Hui autistisch? Amerikaans kranten en webpagina's besteden er veel aandacht aan, net als Amerikaanse tv-zenders. In geen tijd dagen talrijke mensen op die getuigen hoe bizar, wereldvreemd, mensenschuw en 'autistisch' Cho wel was: medestudenten, oud medestudenten, leerkrachten en zelfs ooms en tantes uit Zuid-Korea. Internetfora en blogs van divers pluimage mengen zich gretig in de discussie. Cho wordt nu publiekelijk gediagnosticeerd. Merkwaardig in Cho's verhaal is dat hij anderhalf jaar geleden doorverwezen werd voor diagnostisch onderzoek omdat hij twee vrouwen had gestalkt, maar blijkbaar gebeurde toen onvoldoende grondige diagnostiek en behandeling.

Ondertussen zit ergens in een Vlaamse gevangenis een jonge man die voor de derde keer veroordeeld werd voor zedendelicten, onder andere het stalken van jonge meisjes. We noemen hem gemakshalve Ronny. Ronny heeft geen autismediagnose maar er is wel een erg sterk vermoeden. Zijn zedenfeiten lijken het gevolg te zijn van een gebrek aan sociale kennis, vooral hoe je contact legt met vrouwen. Ronny is na de vorige twee veroordelingen telkens in psychiatrische behandeling moeten gaan, maar zonder resultaat. Veel therapie kreeg hij er niet. En die heeft hij ook niet echt nodig. Ronny heeft uitleg nodig, een duidelijke uitleg over wat sociaal gepast is en wat niet, over welke vrouwen hij kan aanspreken en welke niet. Maar dan moet er wel eerst een autismediagnose gesteld worden. Die heeft Ronny niet omdat de psychiater van de gevangenis dat niet nodig acht.

Een vreemde wereld is het. Mensen wiens taak en specialisatie het is om stoornissen zoals autisme te onderkennen en officieel te diagnosticeren, slagen daar - om diverse redenen - onvoldoende in of doen het gewoon niet. Tegelijkertijd wordt de diagnostiek van autisme meer en meer een publieke aangelegenheid. Zowel de media als de man en vrouw in de straat mengen zich in diagnostische discussies of gaan simpelweg over tot het labelen en diagnosticeren van anderen. En dan hebben we het nog niet eens over de steeds talrijker wordende "zelfdiagnoses". Van exclusief gespecialiseerde taak tot gemeengoed: dreigt er een inflatie van de autismediagnose? En wat is het gevolg voor mensen met autisme?
